

Марко М. Радуловић

Институт за књижевност и уметност, Београд

markorad984@gmail.com

ПРОБЛЕМИ ПОЕТИЧКЕ РЕАКТУЕЛИЗАЦИЈЕ СРЕДЊОВЕКОВНОГ НАСЛЕЂА У ПОСЛЕРАТНОМ МОДЕРНИЗМУ

Значајан ток српског песништва друге половине 20. века у знаку је стваралачке реактуелизације и поновног откривања средњовековног наслеђа. Такво усмерење присутно је код неких од најзначајних песника послератног модернизма какви су Васко Попа, Миодраг Павловић, Иван В. Лалић и Љубомир Симовић. Истовремено оваква стваралачка оријентација отворила је различита поетичка и културолошка питања од којих је једно од најзначајнијих оно о природи везе која се са овом удаљеном епохом успоставља. Наиме, да ли је могуће остварити аутентичан контакт између средњовековља и двадесетог века упркос језичкој, духовној, па и цивилизацијској дистанци која се између њих сместила?

У нашем истраживању покушаћемо да дефинишемо природу те везе онако како се она јавља код најзначајнијих песника друге половине 20. века, односно испитаћемо да ли се она успоставља и реализује искључиво као индивидуалан песнички чин модернистичке поетике или је ипак плод деловања дубљих културноисторијских сила и енергија. Такво истраживање требало би да нам помогне да формулишемо недвосмислен одговор на питање да ли је средњовековно наслеђе само део индивидуалног песничког памћења или оно припада ширем духовном бићу српске историје и културе.

Кључне речи: средњовековно наслеђе, послератни модернизам, поетичка реактуелизација, културолошка свест

Marko M. Radulović
Institute for Literature and Arts, Belgrade
markorad984@gmail.com

THE PROBLEMS OF POETIC REACTUALIZATION OF THE MEDIEVAL HERITAGE IN POST-WAR MODERNISM

A significant portion of the Serbian poetry of the latter half of the 20th century was marked by creative reactualization and a rediscovery of the medieval heritage. Such orientation is present among some of the most significant poets of post-war modernism, such as Vasko Popa, Miodrag Pavlović, Ivan V. Lalić, and Ljubomir Simović. At the same time, such creative orientation raised various poetic and culturological questions, the most important of which is the one pertaining to the nature of the connection created with this distant epoch. Namely, is it possible to establish authentic contact between the medieval era and the twentieth century despite a language, spiritual, and even a civilizational distance lodged between them?

In our research, we will try to define the nature of this connection the way it appears in the work of the most significant poets of the latter half of the 20th century. In other words, we will examine whether this connection is established and realized exclusively as an individual poetic act of modernistic poetry or is it, after all, the result of more profound cultural and historical forces and energies after all. Such a study should be able to help us formulate and answer without a doubt the question of whether the medieval heritage is merely a part of poetic memory or it belongs to a broader spiritual being of Serbian history and culture.

Keywords: medieval heritage, post-war modernism, poetic reactualization, culturological consciousness